

מדינת ישראל
משרד המשפטים
לשכת המשנה לפרקליט המדינה
(תפקידים מיוחדים)

כ"ה תמוז תשע"ב
15 יולי 2012
מס' תיק: 86-10-6
מס' מכתב: 811-99-2012-001877

לכבוד

עו"ד דן יקיר, היועץ המשפטי
האגודה לזכויות האזרח בישראל

שלום רב,

הנדון: פנייתך לשינוי עילת סגירת תיק חקירה שנפתח בגין שיר, בו הוזכרו מחבלים מתאבדים
סמך: פל"א 142596/11 חיפה, מכתבך מיום 22.11.11, מכתבי מיום 16.11.2011, מכתבך מיום 24.4.12

בהמשך להתכתבות קודמת בנושא, פנית אלינו בבקשה לשינוי עילת סגירתו של תיק החקירה שבנדון. החקירה עסקה בהשמעת שיר, שנטען שכלל הסתה לאלימות, ע"י מרשיך – מר וולא סבית, מר גואן ספדי ומר ברונו סבאג.

במכתבך ציטטת את השיר, וטענת כי במילותיו אין הסתה לאלימות. משום מה נשמט מהציטוט שהבאת בית מהשיר. מכתב זה לא עוסק בקנין רוחני, ואיננו מופקדים על "הזכות המוסרית" של יוצרי השיר, אולם דומני כי הציטוט החלקי שהבאת מהשיר פוגע בהבנת המסר המלא שלו, ולכן כדאי, גם אם באיחור, להשלים את הבית החסר:

"Search me I'm an Arab, I'm a walking bomb
Straight up from the land of martyrdom
Check out every airport
Search me I'm an Arab I'm a walking bomb..."

כפי שכתבתי לך כבר, אלפי ישראלים שילמו בחייהם או בגופם, ורבים אחרים שכלו את יקיריהם, בפעולותיהם של אותן walking bombs "פצצות מהלכות", שמרשיך שרו עליהם, מחבלים מתאבדים ששוכנעו להאמין שאם יפוצצו עצמם בתוך קהל של יהודים יעלו לגן העדן כ"שהידיים". האיזכור האוהד בשיר של martyrdom, קרי – מות הקדושים, מבטא תמיכה ברעיון הקרבת החיים תוך כדי רצח של חפים מפשע באוטובוסים, במקומות הבילוי ובחוצות הערים.

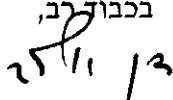
כתבתי לך עוד, כי קראנו את ההסברים של מרשיך ואת טיעוניך, שם נאמר שלא היתה למרשיך כוונה להסית לאלימות, והופנינו למסר, שאכן מופיע בשיר, כאילו המתבל המתאבד ששרים עליו אינו זה הנושא על גופו חגורת נפץ, אלא כזה החותר לשלום, וגם אם הוא מתואר בשיר כמי שיורה בנו, עלינו לשמוח, שכן הקליעים הם קליעי שירה ומוסיקה.

ההסבר נראה לנו כמיתמם, והמילים המשבחות את המחבלים המתאבדים בעיני עומדות. עם זאת, גם אם ההסבר לא יצר בהכרח ספק באשר לכוונה להסית לאלימות, הוא יצר ספק סביר בשאלת התקיימות האפשרות הממשית שהדברים יוליכו למעשה אלימות. די היה בכך כדי לכרסם באפשרות הממשית להרשעה, ולכן נסגר התיק מחוסר ראיות.

ביקשת לשנות את עילת הסגירה ולקבוע כי בפרשה זו לא הייתה אשמה. שלא כעולה ממכתבך, אין זה אחד המקרים שבהם החקירה העלתה שהחשודים לא השמיעו ביטוי מסית לאלימות. הוכח כי הדברים נשמעו מפיהם. החקירה העלתה ספק במישורים אחרים, שאוזכרו לעיל, ולכן עילת הסגירה המתאימה, גם לאחר קריאה בחפץ לב של טיעוניך, היא תוסר ראיות.

אשר על כן לא מצאתי מקום לשנות את עילת הסגירה. על החלטה זו ניתן להגיש ערר לפרקליט המדינה, בתוך 30 יום.

במציאות, ובהחלטות של מי שמחויב לאמת העובדתית, לא ניתן להשמיט ולמחוק את המילים המסיתות, ולברוח כך ממשמעות אמירתן, בפני קהל, על-ידי מרשיך.

בכבוד רב,

 דן אלדד, עו"ד

מנהל תחום בכיר (תפקידים מיוחדים)
 בפרקליטות המדינה

העתק: פרקליט המדינה

המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים)